

Księga Kapłańska

Rozdział 23

1. Dalej mówił Pan do Mojżesza: 2. Przemów do Izraelitów i powiedz im: Oto czasy święte Pana, w których będziecie wzywali ich na zwołania święte, to są moje czasy święte! 3. Przez sześć dni będzie wykonywana praca, ale siódmego dnia jest uroczysty szabat, jest zwołanie święte, nie będziecie wykonywać żadnej pracy - to jest szabat dla Pana we wszystkich waszych siedzibach. 4. Oto czasy święte dla Pana, zwołania święte, na które wzywać ich będziecie w określonym czasie. 5. W pierwszym miesiącu, czternastego dnia miesiąca, o zmierzchu, jest Pascha dla Pana. 6. A piętnastego dnia tego miesiąca jest Święto Przaśników dla Pana - przez siedem dni będziecie jedli tylko przaśne chleby. 7. Pierwszego dnia będzie dla was zwołanie święte: nie będziecie wykonywać żadnej pracy. 8. Przez siedem dni będziecie składali w ofierze dla Pana ofiarę spalaną, siódmego dnia będzie święte zwołanie, nie będziecie [w tym dniu] wykonywać żadnej pracy. 9. Potem Pan powiedział do Mojżesza: 10. Przemów do Izraelitów i powiedz im: Kiedy wejdziecie do ziemi, którą Ja wam dam, i zbierzecie plon, przyniesiecie kapłanowi snop jako pierwociny waszego plonu. 11. On wykona gest kołysania snopa przed Panem, aby był przez Niego łaskawie przyjęty. Wykona nim gest kołysania w następnym dniu po szabacie. 12. W dniu gestu kołysania snopa złożycie ofiarę całopalną dla Pana, baranka bez skazy, urodzonego w tym samym roku, 13. wraz z ofiarą pokarmową z dwóch dziesiątych efy najczystszej mąki rozrobionej oliwą, jako ofiarę spalaną, woń miłą Panu, a także ofiarę płynną - ćwierć hinu wina. 14. Aż do tego dnia nie będziecie jedli ani chleba, ani prażonych ziaren, ani kaszy, dopóki nie przyniesiecie daru dla waszego Boga. Jest to ustawa wieczysta dla waszych pokoleń, we wszystkich waszych siedzibach. 15. I odliczycie sobie od dnia po szabacie, od dnia, w którym przyniesiecie snopy, aby wykonano nimi gest kołysania, siedem pełnych tygodni, 16. aż do dnia po siódmym szabacie odliczycie pięćdziesiąt dni i wtedy złożycie nową ofiarę pokarmową dla Pana. 17. Przyniesiecie z waszych siedzib po dwa chleby kwaszone, aby wykonano nimi gest kołysania, każdy z dwóch dziesiątych efy najczystszej mąki. To będą pierwociny dla Pana. 18. Oprócz chleba złożycie w ofierze siedem baranków bez skazy, jednorocznych, jednego młodego cielca i dwa barany. One będą ofiarą całopalną dla Pana razem z ofiarą pokarmową i z ofiarą płynną. Będzie to ofiara spalana, woń miłą Panu. 19. Ofiarujecie też jednego kozła jako ofiarę przebłagalną i dwa baranki jednoroczne jako ofiarę biesiadną. 20. Kapłan wykona nimi przed Panem gest kołysania razem z chlebami pierwocin, razem z dwoma barankami. Będzie to rzecz poświęcona Panu, przeznaczona dla kapłana. 21. Tego samego dnia zwołacie lud. Będzie to dla was zwołanie święte. Nie będziecie wykonywać tego dnia żadnej pracy. Jest to ustawa wieczysta dla waszych pokoleń, we wszystkich waszych siedzibach. 22. Kiedy będziecie zbierali plon waszej ziemi, nie będziecie wycinać doszczętnie skraju pola i nie wybieracie do końca kłosów. Zostawisz je dla ubogiego i dla przybysza. Ja jestem Pan, Bóg wasz! 23. Następnie Pan powiedział do Mojżesza: 24. Powiedz Izraelitom: Pierwszego

dnia siódmego miesiąca będziecie obchodzili uroczysty szabat, dęcie w róg, zwołanie święte. **25.** Nie będziecie wykonywać żadnej pracy. Złożycie ofiary spalane dla Pana. **26.** Dalej mówił Pan do Mojżesza: **27.** Dziesiątego dnia siódmego miesiąca jest Dzień Przebłagania. Będzie to dla was zwołanie święte. Będziecie pościć i będziecie składać Panu ofiary spalane. **28.** W tym dniu nie będziecie wykonywać żadnej pracy, bo jest to Dzień Przebłagania, ażeby dokonano przebłagania za wasze winy przed Panem, Bogiem waszym. **29.** Każdy człowiek, który nie będzie pościł tego dnia, zostanie wyłączony spośród swego ludu. **30.** Każdego człowieka, który będzie pracował tego dnia, wytracę spośród jego ludu. **31.** Żadnej pracy nie będziecie wykonywać. Jest to ustawa wieczysta dla wszystkich pokoleń, we wszystkich waszych siedzibach. **32.** Będzie to dla was uroczysty szabat. Będziecie pościli. Dziewiątego dnia miesiąca, wieczorem, to jest od wieczora do wieczora, będziecie obchodzić wasz szabat. **33.** I powiedział Pan do Mojżesza: **34.** Powiedz Izraelitom: Piętnastego dnia tego siódmego miesiąca jest Święto Namiotów, przez siedem dni, dla Pana. **35.** Pierwszego dnia jest zwołanie święte: nie będziecie wykonywać żadnej pracy. **36.** Przez siedem dni będziecie składać ofiary spalane dla Pana. Ósmego dnia będzie dla was zwołanie święte i złożycie ofiarę spalaną dla Pana. To jest uroczyste zgromadzenie. Nie będziecie wykonywać [w tym dniu] żadnej pracy. **37.** To są czasy święte dla Pana, na które będziecie dokonywać świętego zwołania, aby składać ofiarę spalaną dla Pana: ofiarę całopalną, ofiarę pokarmową, ofiarę krwawą i ofiarę płynną, każdego dnia to, co jest na ten dzień przeznaczone, **38.** niezależnie od szabatów Pana, niezależnie od waszych darów, niezależnie od wszystkich ślubów waszych i niezależnie od wszystkich dobrowolnych ofiar, które będziecie składać dla Pana. **39.** Tak więc piętnastego dnia siódmego miesiąca, kiedy zbierzecie plony ziemi, będziecie obchodzić święto Pana przez siedem dni. Pierwszego dnia jest uroczysty szabat. Ósmego dnia także uroczysty szabat. **40.** Weźcie sobie pierwszego dnia owoce pięknych drzew, liście palmowe, gałązki drzew o gęstym listowiu i wierzb nadrzecznych. Będziecie się weselić wobec Pana, Boga waszego, przez siedem dni. **41.** Będziecie obchodzić to święto dla Pana co roku przez siedem dni. To jest ustawa wieczysta dla waszych pokoleń. W siódmym miesiącu będziecie je obchodzić. **42.** Przez siedem dni będziecie mieszkać w szałasach. Wszyscy tubylcy Izraela będą mieszkali w szałasach, **43.** aby [przyszłe] pokolenia wasze wiedziały, że kazałem Izraelitom mieszkąć w szałasach, kiedy wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej. Ja jestem Pan, Bóg wasz! **44.** Mojżesz obwieścił Izraelitom o czasach świętych dla Pana.